

Zomerreis 2010

MEYRUEIS – BARRE DES CEVENNES van 10/7 tot 18/7

Meyrueis

Heenreis: 10-7-2010

Zaterdagmorgend zijn we om 5.15u vertrokken aan ons clublokaal in St-jozef.

De heenreis is over het algemeen goed verlopen buiten 2 files die we onder weg hadden.

1 van ongeveer 30min op de ring in Parijs en 1 van ongeveer 1uur in de buurt van Clermont-Ferrand.

Om ongeveer 19u30 arriveerden we aan het hotel in Meyrueis.

Hier kregen we nog een avondmaal aangeboden en nadien konden we nog een kleine verkenning maken door het dorp.

Rond 11u ging iedereen zijn bed opzoeken want de meesten waren toch wel vermoeid van de heenreis.

Dag 1 11/7 ; 153 km – hvs 1575 m

Na het ontbijt hebben we eerst de fietsen uitgeladen want daar was het de avond voordien te laat voor geworden. Het was dan ook al 9u30 toen we vertrokken zijn.

Een zalig vertrek was het met een geleidelijke daling van 40km naar Millau. Aan de nieuwe brug over het dal van Millau, wisten de arbeiders van Van Roey en den Eddy ons uit te leggen hoe ze deze machtige constructie gebouwd hebben. (blijkbaar zijn zij specialisten)

Een paar dorpen verder hebben we onze eerste picknick genomen, aan een rivier waar we ook meteen verkoeling vonden, want vandaag was het al meteen 30 graden.

In de namiddag was het dan ook zwoegen en zweten want het zwaarste gedeelte van de rit moesten we toen nog verwerken met een beklimming van 12km waarvan 5km over een weg die pas bestreken was met steentjes en bergflanken waar de temperatuur naar 40graden steeg, wat het extra zwaar maakten. Het was dan ook al 18u gepasseerd toen we terug aankwamen aan het hotel. Sommige hebben dan nog een frisse duik genomen in het zwembad van het hotel.

Om 19u30 stond ons het avondeten te wachten.

Nadien zijn we op een terras naar de WK finale Nederland – Spanje gaan kijken. Heel wat strijd in de groep met vooral den Bart (fan voor Spanje) en Janneke (den Hollander). Na de match gingen de aanwezige Spanjaarden uit de bol en Janneke moest bedrukt afdruipten. Het was toen ook tijd om de nacht aan te vatten.

Dag 2 12/7 ; 160 km – hvs 2140 m

Na het ontbijt zijn we vandaag op tijd vertrokken. Bij het wakker worden bleek Janneke nog zwaar aangeslagen van de uitslag van de voetbal. Er werd bij hem meteen een IQ-test afgenomen en volgens hem is $6 \times 1 = 1$.

Vandaag hadden we meteen een klim van ongeveer 25km en daarna een mooie afdaling van ongeveer 30km.

De Patrick paste vandaag want hij is nog steeds herstellend van zijn val van een half jaar geleden. Hij verzorgde vandaag de bevoorrading mee wat hij dan ook uitstekend deed (bedankt Patrick). Ook Magda moest vandaag net als gisteren na een halve rit passen wegens de kwetsuur van haar val van vorige week, toch chapeau voor wat zij hier toch nog presteert. Vandaag hebben we de langste rit en de zwaarste van de week wel wat ingekort zodat we tijdig terug waren. De betere klimmers hebben nog een lus bijgedaan, de andere zijn recht terug naar het hotel gereden. We hadden dan nadien nog de tijd voor een terrasje terwijl we de mooie ‘omgeving?’ hier in het dorp konden bewonderen.

Zoals iedere dag om 19u30 avondeten en nadien nog een wandeling langs de bergrivier die door het centrum stroomde. Daar viel op dat sommige forellen tot bijna 1meter hoog sprongen

om een waterval te overbruggen. Ook waren er grote padden te bewonderen, gewoon een prachtig stukje natuur. 's Avonds liet Janneke zijn klimkunsten weer bewonderen. Hij kroop in een lichtpaal maar hij is het blijkbaar verleerd want hij geraakte maar amper van de begane grond. Nadien was tijd om de nacht aan te vatten want morgen wachten ons dag 3.

Dag 3 13/7 ; 132 km – hvs 1780 m

Nadat alle brood uit het restaurant was opgegeten (ook van de andere tafels) was iedereen terug in form voor onze derde rit van de week. Na 1km hadden we al iets te noteren. Den Bart reed aan een rond punt binnendoor en wie hing er achter hem; jawel; de gendarmerie. Hij werd door hen dan ook pront en serieus op de vingers getikt (zou hij daarmee geleerd zijn). Dan verder geklommen en gedaald naar St-Enimie. Daar een kleine verfrissing genomen om weer 10km verder te klimmen. Boven op de top werd er weer goed gedronken want het was weer een warme dag vandaag. Na de afdaling waar snelheden gehaald werden van bijna 85km/uur was het tijd voor de middaglunch waar goed gegeten werd van alle inspanningen. Na een uurtje verder gereden te hebben hadden we ons eerste terrasje van de dag, niet te lang want verder op nog een tweede genomen. Na het terras waren er nog 2 dappere (Johan en Erik) die de uitgestippelde lus nog af fietsten de andere reden recht naar het hotel en een half uurtje later arriveerden ook Erik en Johan.

Voor het avond eten werden de bussen nog verplaatst naar onze volgende slaappleats. Hierbij werd nog een klein ongelukje gemaakt bij het achterwaarts rijden met de bus, maar zonder veel erg.

Tijdens het avond eten merkten we op dat er Amerikaanse toeristen aanwezig waren. Eén van die vrouwelijke toeristen stapten naar ons toe en kwam achter een truitje vragen van onze club. Hier werd voor gezorgd en vanaf nu is onze club bekend tot in Amerika nl. in Florida. 's Avonds nog een terrasje gedaan waarbij de Rudi van de mooie jonge serveuse het drinken over z'n broek kreeg. Ondertussen was het dan al half 1 als iedereen in zijn bed was gekropen.

Dag 4 14/7 ; 114 km – hvs 1920 m

Bij het ontbijt s'morgens paradeerden onze Amerikaanse toeriste vrolijk rond met haar truitje van onze club dat ze van de Johan had gekregen. Valiezen ingepakt en ingeladen want vandaag reden we van het ene hotel naar het andere. Onderweg was er even twijfel over de parcoursplanning. Marc P dacht dat R.D. rechts draaien was maar het bleek rechtdoor rijden te zijn. R.A.= rechts afdraaien Marc!

Niet zo'n zware rit vandaag dus hadden we eens tijd om een terrasje meer te doen.

Op een terras onder een druivelaar in een god verlaten dorp kregen we er zelfs muziek bij van een zigeunerfamilie.

In de rivier die door het dorp stroomde hadden de bewoners zelf een zwembad gebouwd met glijbaan waar duchtig gebruik van werd gemaakt.

Terug de fiets op voor de laatste 15 km van de dag met de eindklim naar onze nieuwe verblijfplaats. Dit bleek geen hotel te zijn maar een "gîte"= een slaappleats voor wandelaars en fietsers die op bergtocht zijn en s'anderendaags of enkele dagen later door trekken.

De accommodatie was er heel beperkt maar de hoeveelheid eten kwam er bij sommigen al langs de oren uit.

Na een avondwandeling in de omgeving was het weeral tijd om de nacht aan te vatten.

Barre Des Sevennes

Dag 5 15/7 ; 156 km – hvs 2570 m

De helft van onze fietsweek zit er alweer op en vandaag hebben we een serieuze rit voor de boeg van 160 km met 2500 meter hvs, zowat de zwaarste rit van de week.

Bij het vertrek had Johan M. een probleem. Hij had z'n badsloefkes nog aan toen hij op zijne fiets stapte en deze wilden maar niet passen in z'n klikpedalen. Nog niet goed wakker Johan? Vele cols vandaag waardoor de kilometers maar traag vorderde, maar sommigen hebben hier blijkbaar een oplossing voor.

Bij de koeken die aan de bus aanwezig waren was er blijkbaar heel wat verschil in gewicht.

Sommigen steken lichte koeken in hun achterzak om bergop te rijden kwestie van zo weinig mogelijk gewicht mee naar boven te nemen???

In de namiddag nog snel een terrasje gedaan want het was ondertussen al bijna 19.00u toen we terug aankwamen op onze slaappleats. Na het avondeten en een wandelingetje kroop iedereen tijdig in z'n bedje na deze vermoeiende dag.

Dag 6 16/7 ; 113 km – hvs 2175 m

Voorlaatste rit vandaag bij helder weer en temperaturen die stegen naar 35 graden.

Aangezien vandaag het parcours over wat kleinere wegen loopt hadden we wel wat moeite om de juiste weg te vinden.

Met dit warme weer hadden we vandaag weer te maken met gesmolten asfaltwegen, wat wel wat gevaarlijk was in de afdalingen.

Iets voor de middag reed Janneke een spaak stuk, hij kroop meteen in de bus om dit te herstellen maar is nadien voor deze rit natuurlijk wel gediskwalificeerd. Tijdens volle beklimming in een haarspeldbocht, vonden we een plaats om onze pick-nick op te eten.

Nadien nog heel wat kilometers geklommen om dan af te dalen naar Le Pont Monvert en tijd om een terrasje te doen.

Hier kreeg d'n Bart een paar borstelstelen op zijn hoofd. Hij wilde hiervoor schadevergoeding vragen aan de persoon die dit veroorzaakte maar deze maakte de opmerking dat als hij dit aangeeft er waarschijnlijk een premie voor zou trekken in de plaats van te betalen. Grapje Bart!

Nadien verder gereden naar Florac waarna we nog een stevige beklimming kregen richting eindmeet. Deze werd zoals al verschillende dagen het snelste afgewerkt door de jonge garde van de groep.

Omdat we tijdig terug waren in de gîte, konden we nog een drankje nemen.

Tijdens het drinken en een babbel gebeurde er weer wat. Er liepen verschillende honden rond op het terrein en er was er ene bij die niet beter gevonden had dan zijne poot op te heffen ter hoogte van d'n tas van de Rudi. Hier stond de Rudi nu te kijken met nen natte en vuile sportzak. Das pas pech hebben Rudi!

Na het avondeten dat steeds gebeurde onder de blote hemel met het goede weer hier, maakte we nog een wandeling over de camping die hier aanwezig was.

Hierbij toonde Janneke zijn klimkunsten nog eens. (zie foto's op de website).

Nadien nog een gezellige avondbabbel tijdens een zalige zomeravond alvorens het slapen gaan.

Dag 7 17/7 ; 107 km – hvs 1505 m

Na rustig te zijn opgestaan en het ontbijt te hebben genuttigd was iedereen paraat om de laatste rit aan te vangen.

De rit begon met een korte beklimming en daarna een lange geleidelijke daling naar St-Jean-du Gard waar de middaglunch ons stond te wachten.

Een zalig weertje vandaag, niet te warm, niet te koud en af en toe een wolkje voor de zon.

In de namiddag nog een terrasje gedaan waar weer van alles gebeurde. De zwaarste uit onze groep zakte er door een tuinstoel. (n.l. de Rudi)

De Rudi eet tegenwoordig zoveel dat hij door de stoelen zakt. Hij moet dringend minder gaan eten.

Als dat achter de rug was konden we de laatste 30 km van de week aanvatten. Dit was nog een zware onderneming met een lange klim naar Barre Des Sevens.

Vooraan werd er nog stevig gefietst met Janneke van Riel in de hoofdrol. Hij reed naar de kop om te zeggen dat er tegen die snelheid de groep niet zo erg zou uitgedund worden. Hij demarreerde en 500 m verder werd hij door de groep terug voorbij en eraf gereden. Nu hebt ge uzelf eraf gereden Jan was het antwoord van de groep.

Achter de kopgroep was het weer zwoegen en zweten maar iedereen geraakte veilig en tijdig binnen.

Dan was het tijd om de fietsen in te laden waar natuurlijk weer geen handen te kort waren en dit dan ook snel gebeurd was.

Nadat we 's avonds gegeten hadden ontdekte de Joeri dat er vlak naast onze verblijfplaats een heuvel lag van misschien wel 100 m hoog. Deze werd door verschillende geïnteresseerden, langs een vrij goed begaanbaar padje, naar boven bewandeld .

Boven was er een plateau, je kon er prachtige vergezichten bewonderen . (Misschien zijn er wel foto's van ?)

Ook ontdekte we tijdens het dalen dat er vuurvliegjes in het gras aanwezig waren . Dit zijn kleine vliegjes die tijdens de duisternis een fel groen licht afgeven. Gewoon een prachtig stukje natuur ! Marc Sprangers heeft zo een vliegje mee naar huis gebracht, als het nog leeft kan je het 's nachts bij hem nog gaan bewonderen.

Nadien was het stilaan bedtijd want morgenvroeg is het om 5 u opstaan op ons klaar te maken voor de terugreis.

Terugreis 18/7

Omdat de eigenaar van de gîte niet op de afspraak was zijn we 's morgens iets over zes uur zonder ontbijt vertrokken, kwestie van 's avonds tijdig bij José te arriveren.

Onderweg hebben we ons van het nodige eten en drinken kunnen voorzien.

De terugreis verliep rustig en vlot buiten één obstakel; het tweede busje kreeg een mazoutlek in de buurt van Noyon. Zij geraakten nog net op tijd op een parking langs de snelweg.

Johan “mechaniker bij Touring wegehulp” deed de moterkap open en merkte onmiddellijk op dat er een leiding was losgekomen. Hij had natuurlijk het materiaal bij en loste dit op een kwartiertje vakkundig op.

Om ongeveer 19 u arriveerden we terug bij José en de Cel. Op het terras hebben we bij een frisse pint nog kunnen nakaarten over alweer een geslaagde fietsvakantie.

Dank aan al diegene die deze vlekkeloze reis weer hebben helpen tot stand brengen!

(Sponsors, organisatoren, volgers, en al diegene die we nog vergeten zijn)

En wie weet weer tot volgend jaar.

De verslaggevers